

Mál nr. 409/2020**M og
V vegna sjúklingatryggingar X****Gildissvið laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu.****Gögn.**

Málskot dags. 26. nóvember 2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V til nefndarinnar, dags. 8. janúar 2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið starfsmaður hjá tilteknum vinnuveitanda á árinu 2016 þegar hún fór í veikindaleyfi. Vorið 2016 óskaði vinnuveitandi M eftir því að svokallaður trúnaðarlæknir vinnuveitanda færi yfir gögn og vottorð um vinnufærni hennar. Hinn 1. júní 2016 skilaði læknirinn X yfirlýsingu um að M hefði skerta starfshæfni. M fór fram á endurmat á starfshæfni sinni í júní 2016, sem fór ekki fram, en læknirinn X skilaði öðru vottorði um starfshæfni M í september 2017 og skrifaði M undir starfslokasamning við vinnuveitanda sinn síðar í þeim mánuði. M kvartaði til embættis landslæknis vegna starfshátta læknisins X í janúar 2017 og í niðurstöðu embættisins frá því í ágúst 2019 kemur fram að X hefði brugðist starfsskyldum sínum þegar hann gaf út yfirlýsingu um starfshæfni M í júní 2016 þar sem hann hefði ekki farið yfir gögn málsins, rætt við meðferðarlækna M eða skoðað sjúkraskrá hennar áður en yfirlýsingin var gerð.

M telur sig hafa orðið fyrir tjóni vegna háttsemi læknisins X við að skrifa ófullnægjandi yfirlýsingu um starfshæfni hennar í júní 2016 og telur að það falli undir 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000. M byggir á því að hún hefði ekki orðið fyrir tjóni ef læknir hefði vandað rannsókn sína, sbr. 1.tl. 2. gr. laganna. M byggir einnig á því að ákvarðanir vinnuveitanda hennar hafi verið byggðar á ófullnægjandi rannsókn X og hún hafi haft margs konar afleiðingar fyrir M.

V telur að fyrrum vinnuveitandi M beri ábyrgð á starfslokum hennar og þó ákvörðun um slíkt hafi byggt að einhverju leyti á yfirlýsingu X dags. 1. júní 2016 verði það að vera á forræði og ábyrgð vinnuveitanda hvernig hann fer með upplýsingar sem komu fram í þeirri yfirlýsingu. V áskilur sér einnig rétt til að hafa uppi frekari málsástæður og lagarök ef tilefni eru til.

Álit

Í 1. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 kemur fram að sjúklingar sem verði fyrir líkamlegu eða geðrænu tjóni hér á landi í tengslum við rannsókn eða sjúkdómsmeðferð hjá heilbrigðisstarfsmönnum eða stofnunum geti átt rétt til bóta skv. lögnum. Gildissvið laganna markar bótasvið þeirrar lögboðnu sjúklingatryggingar hjá V sem M krefst bóta úr. Í athugasemdum með 1. gr. laga um sjúklingatryggingu í frumvarpi til þeirra laga kemur eftirfarandi skýring fram: „Frumvarpið tekur til líkamlegs og geðræns tjóns. Með því er átt við líkamlegt tjón, geðrænar afleiðingar líkamstjóns og hreint geðrænt tjón. Einnig tekur sjúklingatryggingin til tjóns sem verður við meðferð geðrænna sjúkdóma.“

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að M hafi orði fyrir líkamlegu eða geðrænu tjóni í skilningi 1. gr. laga um sjúklingatryggingu vegna læknisrannsóknar eða sjúkdómsmeðferðar hjá X. Möguleg skaðabótakrafa hennar vegna háttsemi X og því sem hún telur til afleiðinga hennar telst því ekki falla undir gildissvið lögboðinnar sjúklingatryggingar hjá V. Verður af þeim sökum ekki fjallað frekar um þá háttsemi eða skilyrði 2. gr. laganna.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 26. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.